

## Betleem- Leagănul Mântuirii noastre



*“Nașterea Ta, Hristoase  
Dumnezeul nostru, răsărit-a  
lumii lumina cunoștinței; că  
întru dânsa cei ce slujeau stelelor  
de la stea au învățat să se închine  
Ție, Soarelui Dreptății, și să Te  
cunoască pe Tine, Răsăritul cel  
de sus, Doamne, slavă Ție!”  
(Troparul Nașterii Domnului)*

Icoana Nașterii Domnului, așa cum a păstrat-o tradiția prin erminia picturii bizantine, așa cum o vedem zugrăvită în biserici sau pe lemn, ne înfățișează un tablou ce poate fi privit pe două planuri. La suprafață, un relief cu dealuri și pășuni, animat de personaje ce țin deopotrivă de cele două lumi (oameni și îngeri): bătrânul Iosif stând într-un colț îngândurat, păstorii mirați de vederea îngerului și de vestirea pe care acesta le-o dă- *Nu vă temeți, căci iată vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul, Căci vi s-a născut azi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David-*, cei trei magi venind dinspre Răsărit, închinându-se la gura peșterii și întinzând cu brațele lor darurile sfinte, iar deasupra lor cetele de îngeri care cântă în cor: *Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!* În centrul icoanei se află grotă nașterii, adâncită în întunericul pământului, dar plină de lumină, arătând parcă cum vechiul Adam, cel căzut în întunericul păcatului, renaște prin noul Adam, cel care luminează ca soarele, Hristos- Lumina lumii care biruiește moartea și întunericul. Liniștea și taina care vine din adâncul peșterii contrastează oarecum cu atmosfera animată de la suprafață. Nici animalele, care stau în jurul ieslei unde este culcat Pruncul Sfânt, nu îndrăznesc să-i tulbure somnul liniștit cu glasul lor, iar Maica Sfântă îi veghează la capătăi, ori îl cuprinde într-o îmbrățișare plină de dragoste maternă.

Icoana Nașterii Domnului este așadar taină și revelație deopotrivă. Mai presus de orice închipuire omenească este întruparea lui Dumnezeu și nașterea Lui ca om, din Fecioara Preacurată. Astfel încât, cei care o pot primi și o pot înțelege, se fac la rândul lor mărturisitori și binevestitori- așa cum s-au făcut păstorii. Steaua de la Răsărit strălucește și călăuzește însă pe toată lumea, binevestind lumina ce s-a pogorât din ceruri pe pământ.

Pe locul unde, după tradiție va fi fost peștera nașterii se ridică astăzi biserica pe care Împăratul Iustinian a construit-o în anul 531 (pe locul uneia mai veche, construită de Împărăteasa Elena, descoperitoarea Sfintei Cruci a Răstignirii Domnului nostru Iisus Hristos). Biserica este mare și impunătoare, iar sub altarul ei se coboară în peștera Nașterii. Acolo se află un mic altar, pe care a dormit Domnul. O stea de sfânt român, martirizat pentru voievodul Constantin Brâncoveanu- *Hic de Virgine Maria Jesus Christos* din Fecioara Maria, Iisus Hristos). candelă. Catapeteasma ce străjuiește construite chiar deasupra Peșterii dăruită tot de un domnitor român- minunata dantelărie în lemn și autentic bizantină amintesc de brâncovenești. O mângâiere adâncă descoperă că înaintașii săi au fost cu acest loc sfânt al creștinătății.



În Betleemul islamizat de astăzi (se află în teritoriul palestinian), Biserica Nașterii este, așa cum o simțim și prin icoana rămasă în tradiția picturală a bisericilor noastre, un loc tainic și sfânt- *Casa Pâinii*, căci așa se traduce din evrită numele orașului *Beit Lehem*. Pâinea care a dospit în taina peșterii și a hrănit toate popoarele creștine, care au fost pregătite să îl primească cu bucurie pe Hristos pruncul născut în iesle. (Mihaela Trandafir)

(Foto1- Frescă din Biserica „Duminica Sfinților Români”, Foto 2- Locul Nașterii Domnului, Betleem)